

Christine Bour (89) geniet in verpleeghuis VKH in Heerlen van het 'aaihalfuurtje'. Foto Annemiek Mommers

Plan: afdelingshond in verzorgingstehuis

Door Marlous Flier

LANDGRAAF De Lückerreidekliniek in Kerkrade wil laten onderzoeken of bewoners van een verzorgingstehuis die regelmatig contact hebben met huisdieren meer plezier in het leven hebben. Als dat inderdaad zo is, wil de kliniek gaan werken met honden die permanent op de afdelingen wonen.

Het idee van afdelingshonden is niet nieuw. Een proef in Amsterdam flopte, omdat er geen duidelijke afspraken waren gemaakt over de verzorging van de beesten. G. Dols uit Landgraaf, gedragstherapeut voor honden,

vond het tijd om in Limburg een nieuwe poging te wagen. Hij wil vanaf 2004 speciaal daarvoor opgeleide honden aan verpleegklinieken verkopen of leasen. "De dieren worden als pup al uitgekozen en meteen met de afdeling vertrouwd gemaakt. Het moeten honden zijn die niet te veel blaffen, rustig zijn en niet overmatig higen.' Volgens Dols is wetenschappelijk aangetoond dat contact met dieren goed is voor de gezondheid. "Het houden van dieren in instellingen kan ervoor zorgen dat mensen langer leven. Ook de kans op hart- en vaatziekten is kleiner.'

Directeur M. Gulpers van de Lückerreidekliniek ziet wel wat in het idee. "Tot nu toe hebben we alleen positieve bevindingen met het bezoek van huisdieren aan de bewoners. Demente mensen die in maanden nergens op hebben gereageerd, reageren wel op een huisdier. Ze genieten ervan als er dieren rondlopen.'

Gulpers wil wetenschappers laten nagaan of de bewoners inderdaad gelukkiger worden van regelmatig contact met honden. "Ik ben ook benieuwd naar de effecten op het werkplezier van het personeel.' Wie het onderzoek gaat doen en hoe dat gebeurt, is nog niet duidelijk.

De Lückerreidekliniek en VKH in Heerlen hebben al ervaring met een wekelijks 'aaihalfuurtje' (in mei volgt zorgcentrum Lembergh in Sittard). Na afloop van hondentrainingen die Dols in het weekend op de terreinen van de klinieken geeft, kunnen bewoners een half uurtje knuffelen met dieren die daarvoor geschikt zijn. Dit aaihalfuurtje wordt in Kerkrade binnenkort uitgebreid. Het is de bedoeling dat een groep van zo'n acht mensen op dinsdagmiddag een hond op bezoek krijgt.

Een knuffelhond maakt gevoelens los

Knuffelhonden in een verzorgingstehuis. In de Lückerreidekliniek in Kerkrade en de verpleeghuis VKH in Heerlen zijn de honden van Godfried Dols tijdens het aaihalfuurtje eens per week van harte welkom.

Marlous Flier

HEERLEN/KERKRADE Een zak tiggernootjes komt uit de bruine handtas te voorschijn. De 89-jarige Christine Bour kijkt met een ondeugende blik om zich heen. Hond Dito trekt een sprint en staat binnen een paar seconden te drentelen bij haar rolstoel. Stiekem voert ze hem. "Ik kan het niet laten', zegt ze verontschuldigend. "Je bent zo'n schatje.'

Ze woont in verpleeghuis VKH in Heerlen. Elke zaterdag zit ze stipt op tijd op haar vaste stek voor de schuifpui. Speciaal voor het hondenbezoek komt ze naar beneden. Eerst volgt ze de hondentrainingen van gedragsdeskundige Godfried Dols uit Landgraaf. Hoogtepunt voor haar is als Dols met de knuffelhonden Dito en Spotje, Australische herders met felblauwe ogen, naar binnen komt voor het aaihalfuurtje. Haar handtas laadt ze van tevoren vol met lekkers.

De aaihalfuurtjes in de VKH in Heerlen, de Lückerreidekliniek in Kerkrade en vanaf mei ook zorgcentrum Lembergh in Sittard zijn voorproefjes van een project waar Dols in 2004 mee wil beginnen. Hij gaat honden opleiden die 24 uur per dag op de afdeling van een verzorgingstehuis kunnen wonen.

Spotje en Dito lopen op en neer in de activiteitenruimte van VKH. Dols loopt erachter aan. Wie wil, kan een van de honden even op schoot krijgen en knuffelen. Een rolstoel is daarbij geen enkele belemmering. Een hond op tafel? Ook geen probleem.

Bovenop de rolstoel van Marjo Huijten kruipt Spotje. "Het geeft mij een huiselijk gevoel. Ik heb zelf altijd honden gehad', zegt ze terwijl ze het beest aait. "De laatste heb ik weg moeten doen. Het ging niet meer vanwege mijn gezondheid. Die was niet zindelijk en luisterde niet. Een keer trok hij me bijna met rolstoel en al omver.' Het idee van een hond op de afdeling ziet ze wel zitten. "Ik zou zo'n beest kunnen borstelen en voe-

ren. En als het niet zo'n wilde is, zou ik het zelfs kunnen uitlaten of ermee gaan wandelen.'

Christine Bour graait weer in haar handtas. Dit keer komt er een droge beschuit uit. "Dat mag 'ie vast wel', zegt ze -lachend. En weer is Dito er als de kippen bij. "Ik heb altijd honden gehad. Een stuk of tien, na elkaar. Ze liepen altijd mee naar school. Mijn moeder moest ze dan terugroepen en de deur dichthouden.'

De ervaringen met de komst van de knuffelhonden zijn positief, weet Annie Nowaczijk, activiteitenbegeleidster in de Lückerreidekliniek. "Honden maken gevoelens los. Mensen genieten ervan. Zo kun je hen bereiken. Op de soos hier zit een bewoner. Al twee jaar zei hij geen woord. Sinds de honden hier op zondag binnenkomen, is het een heel andere man geworden.'

Het aaihalfuurtje vindt daar op zondag na de kerkdienst plaats. Het is zo'n succes dat Nowaczijk vanaf juni ook op dinsdag een hond over de vloer wil hebben. Daarvoor gaat ze een groep van ongeveer acht bewoners samenstellen die goed op de beesten reageren.

In de Lückerreidekliniek in Kerkrade bestaat al een afdeling met een eigen kat. "Je geeft mensen daarmee iets terug uit hun beleving van de wereld van vroeger', zegt afdelingshoofd Frans Erven. De verzorging van de kat neemt het personeel op zich. De kat geeft zelf aan wanneer hij naar buiten wil om daar zijn behoefte te doen. Ook de bewoners reageren daar op door de kat naar buiten te laten.

Christine Bour krijgt nog een kopje koffie, met op speciaal verzoek nog een koekje. Dito loopt ongeduldig om haar heen. Even later blijkt waarom. Het koekje bij de koffie heeft de vrouw ongemerkt verkruid. Dito eet het dankbaar op en beloont haar met een flinke lik over haar gezicht. "Je bent zo lief', zegt ze.